

West Coast Classic 30 år celebrerar i Skottland

Hur kan en sexåring utklassa en 400- åring?

Hur kan tretton spelare på WCC touren med fyrahundra års samlad golferfarenhet komma att bita i gräset på detta lilla monster DunDonald strax utanför Prestwick?

Var det så, att vi blev så berusade av det vilda, det vackra, det brutala, det sköna?

Ett DonDonald, som inte gav bort en meter fairway, men givmilt skickade varenda sandkorn, som vevats fram i bunkrarna, in i både näsa , öga och mun.

Så var det säkert.

Kanske skulle det vara det lättare att slå följe med Don Quijote..... och slåss mot väderkvarnar.

Väl samlat på Säve kunde WCC Society tränga in sig på bussen Ryanair och styra kosan mot Skottland.

Förvånansvärt var det inga mer avgifter att betala. (toalettagiften var tydligen

bara ett av Ryans många marknadstrick för få världspublietet),

och vi såg nog, att Olsson passade på, att gå på toaletten. Flera gånger.

Två timmar senare sluts vi i monstrets famn. Efter 18 hål var vi alla uppättna, utom Bob förståss, vår man från Kungsbacka, som kom ur greppet med en hyfsad 82:a.

Vem led inte med Stefan, som tog lyckohissen upp 5 våningar med en boggy på ettan,

för att sedan åka direkt ner i de djupaste vatten, där ingen fisk någonsin existerat, med 18 i på tvåan.

Stefan satt ändå nöjd. Han var bara 16 över på de övriga 16 hålen (6 över på sista nio).

Som han själv sa: "det kändes som två rundor på samma gång".

"Hade jag bara fått ta bort den ena rundan, så hade man ju varit med innanför repen". "Ja , ni förstår va.....?!?!

Det lobbades hårt i denna nakna sanning av förnedring, att slaggolf kanske skulle passa bättre i menyen.

Men varför det?

Här var ett ypperligt tillfälle att testa sig om man var fågel eller fisk.

Och mest torsk skulle det bli.

Förutom kändisar som Patsy och Bob hade Palle smygat sig upp, som en lite dark horse tillsammans med Mr Rybrink efter första rundan.

Bratten, slingornas man, hängde tungt över grinden efter en svår orienteringstur på 10:an med easy 12 i.

Det kändes skönt att veta efter dag 1, när man senare slaggade in på hotellet, att man inte var ensam om de 1222 st slicarna, hookarna, duffarna, draws & fades och en och annan birdie som vi lyckats samlat ihop på en riktig monsterbana.

Dag två – Position day

var både flagga och Society på topp . Kanonväder, vindstilla och monstret låg och sov....hoppades vi alla. Tyst på tå klev man ut på ettan.....

Efter Rond 2 skrevs det 1233 slag sammanlagt på leaderboard eller mer burdust uttryckt: ett snitt på 95brutto.....

I denna härva av brutala golfslag passade den förlorade sonen från Fungirola, Per Wåhlin, på att slå sig in i ledarbollen och så även Palle.

Per sa just efteråt vid presskonferensen att "Det är nya tider nu".

Kvällens festligheter gick i decibelets tecken. Aldrig har väl krogpersonalen och övriga gäster sett så lyckliga ut, som när Sällskapet ropade in notan.

Därefter går Mr Rybrink och Bob sin lokala Pubrunda.

Bobs försvinnande 400 pund åkte upp och ner ur läderbörsen mellan barerna för varje bärs som beställdes, vilket inte undgick en enda kriminell skotte.

På hemvägen kryssade herrskapet lite ur kurs och kom ca 500 meter för långt från hotellet.

Medan Mr Rybrink gick in på närmaste hotel för att få en ny kurs, passade liten kriminell skotte på att klättra upp på Bob , som stod utanför hotellet mer lik en svajande majskolv.

Med skallet från rånaren "This is a robbery!" ringande i öronen lade sig Bob platt på marken. "Ta allt!" skrek Bob:

"Bara jag får komma hem igen till min nya kärlek Ulla, så jag kan fylla på kassan".

Dagen där på vid polisförhört hade Bob med sig en egen advokat Olsson, som efter ha presenterat sig för Scotland Yard i bästa Silberskystil,

genast fick rätt kort av skotsk polisman. Förhöret fortsatte inför lyckta dörrar och

Advokaten Olsson kunde här konstatera, att nyckeln var bortslängd, varmed han återgick till hotellets galabord, för att där i stället presentera sina favoritviner på Sällskapets bekostnad.

I vintestet satt Björn , som i stället för Olssons viner längtade efter en Chateau Haut-Brion från 2005.....

Dag tre - Payday

En tät spänning låg i luften: Vem skulle skjuta under hundra idag?

Mr Per W höll stort hov med fans och press. Han hade för första gången hamnat i en ledarboll.

4 timmar och 1276 slag senare var ordningen återställd. Bob tog The Classic för tredje gången i rad . I resten av ledarbollen hade Per W bildat "Den nya hundraklubben" tillsammans med Patsy och Palle. Allt var , som vanligt igen.

Björn kravlade sig upp på en fjärde med några birdies i kortet. Mr Rybrink , som alltid på sniken, trängde in sig på tredje. Stefan gjorde sin vanliga pudel och gled ur grindkavajen, som bara han kan göra. Undertecknad tog The Second och Lyftet i en sudden mot Björn.

Fick då inte Bratten kavajen?

Nä, mer skulle komma. Av oanat slag.

Undertecknad fick det unika tillfället att få vara med på denna historiska WCC finalrunda.

Göran, min golfidol, som satte nivån på WCC 1980 med en 75:a brutto i värsta storm och regn skulle denna dag 30 år senare, visa vilket brett slag- golf register han alltid haft i bagen.

Han kände, att han hade häng på Patsys andraplats, vilket han fortfarande tyckte efter 10 i på första.

Helt oberörd i sitt nyvunna slagstim, smeker han i några åttor och nior på raken.

Kanske mest för att känna på det innan han skulle slänga in sin sedvanliga fruktade turboväxel.

Well, 62 ut var väl inget att lipa för. Han var ju ändå kvar i zonen.

"Sista nio kan man ju faktiskt gå under par och då kanske man tom kan få Bob på fall"

tyckte GK i en klarsynt analys och med blicken stadigt fäst mot fjärran.

Det var väl först när han stod nere i pottbunkern bakom green på 11:ans par 3,

som han insåg att första och andra skulle bli svåra att nå, men det fanns

fortfarande plats på pallen. Efter 7-8 bunkerslag i något, som mest liknade ett flipperspel,

började han nu se skräckbilder av looserbollen L-E, Stefan och Bratten flimra förbi i sitt inre.

Men att vandra en golgata tillbaka till tee ingick liksom inte denne hjältes Braveheart.

Med ytterligare några intillkantendropp och i en allt vildare bärsärkargång förstod GK, att han i denna katten och råttalek, absolut inte var katten.

Med ett sista primalskrik for bollf-n äntligen ut ur detta helveteshål till pottbunker, som måste varit närmaste vägen till Peking. Och landade på andra sidan green, precis på kanten till ett annat helveteshål.

15 i.

En kompakt, nästan kyrkligt religiös tystnad lägrade sig, som en matta ovan greenen .

"15 i ?" frågar GK stillsamt

-Ja säger Mr Rybrink ,som försökte se ut som både läkare, präst och psykolog samtidigt.

GK stirrar ut i det absolut tomma intet och går med stapplande steg mot 12:an, stödd av kyrkohede Rybrink.

Mot en ny 62:a och rekordscoren 124 slag.

Man måste beundra Göran, som är av en högst nyfiken natur. Han vill pröva på allt.

Men vi misstänker nu, så här efteråt, att han måste fått nys på att grindkavajen var en Armini.

Och vem vill inte ha en sådan?

Och sinne för det eleganta har också, när han stolt nämnde i sitt grindtal, att 11:te slaget i den f-b pottan tyckte han var snyggast.

Men vem har sagt att golf är lätt?

Golf på DunDonald handlar om att våga spela ut den strategi man förhoppningsvis

har med sig i sin planering. Turen gynnar den spelaren. För tur måste man ha.

"Luck always favours the prepared mind" , säger ordspråket

Undertecknad fick följa med Day 1 och se Tommy våga på greenerna vilket gav utdelning.

Sista rundan slängde han i 4 st 12-15 meters puttar. Tur? Visst fanns den med. Men han vågade.

Lars W ,som stundom spelade lysande och kunde placerat sig mycket bättre, tappade på drivarna.

Långa, men som inte var i monstrets smak.

Ändå har rekorden slagit sig in i WCC rullorna om än av lite annorlunda slag med bl. annat

Bobs treblering, Pers blixtnabba besök i tätposition, de välgödslade scorerna på sammanlagt 3731 slag . Under tre ronder.

Förbättrar vi oss nästa gång 1000 slag når vi proffsnivå. We got an aim!

Vi har också fått en diplomatisk kines vid namn Ping-Pong i Sällskapet. En lång sådan.

I sitt vinnartal tyckte han det skulle varit pinsamt att även ta tredje rondpriset och därmed en Trippelknock och menade lite halvluddigt , att det var viktigare med fred på jorden.

Grattis Bobban. Du är en värdig vinnare och först att ta "WCC Classic" tre ggr på raken.

Men jag tror Lars smider planer på kammaren. Kommer säkert försöka med limtricket på dina grepp nästa gång.

Rent statistiskt är det 37000 km runt jorden, vilket innebär, att vi på 44 Tournamnets, med start 1980, tillsammans (räknat på ett snitt av 25 spelare) har gått sammanlagt 4.675 mil..... med golfbag. Vandrar vi tillsammans 2475 mil till på böljande fairways har vi dragit vår vagnar jorden runt två gånger.

Under denna långa färd har 39 man kommit och gått.. Som berikade oss, men aldrig riktigt förstod att stanna kvar i Sällskapet och förvalta sitt pund. Hade de gjort så, hade vi gått en sammanlagd sträcka på 13.464 mil och haft ännu roligare.

Men Lempruch ligger väl kvar under trädet i Töly. Sjösteen satsade istället på persiennbranschen.

Och Pettersson tyckte det var roligare på andra tävlingar. För att inte tala om Norrmannen som vägrade dra kinbagen.

Det är väl detta som gör Sällskapet WCC så förbult kul: vänskapen, alla tokroliga händelser och den gemensamma kärleken till golfen.

Mera:

Stora kåseripriset sattes upp: WCC Cello som delades mellan Bob och Bratten.

Priset för Best man to join gick till Bratten. Nice!

Palle har seglat upp som bästa sponsor. Tack Palle! Vi tittar och lär.

Vi vill avslutningsvis tacka den andra halvan av WCC, som gentilt sponsrade oss på Galamiddagen, som sänder oss en påminnelse att de finns och kommer vara med och festa och slåss om godsakerna på nästa WCC Classic.

Även Edward Eddie , vår fantastiska hotelmanager skall ha ett omnämnande för sin exellenta service, men han undrar fortfarande om LEO,eller som han uttryckte det: "Where have you find that man?".....

Vi lämnar Skottland, som blev ett oförglömligt minne och 30 fantastiska vänskapsår bakom oss och tar med oss ett lika roligt West Coast Classic in i framtiden.

The Divine i solen i Thailand under vinden